کسب و کار

چند توصیه عملی برای ترغیب مخاطب به گفت‌وگوی صادقانه

گاهی در محیط کار با موقعیت‌هایی روبه‌رو می‌شویم که لازم است حقیقت را کشف کنیم مثلا ممکن است مدیرتان نخواهد به شما بگوید که سال هیچ شانسی برای ارتقا ندارید چون می‌ترسد ناراحت شوید یا این حرف برایش داستان درست کند.

یا شاید یکی از هم‌تیمی‌ها دروغی بگوید تا مسوولیت تاخیر در پروژه را از سر خودش باز کند. موقعیت می‌تواند حتی جدی‌تر باشد، مثل تخلف یک نیروی کار یا متوقف شدن یک پروژه.

در این موقعیت‌ها لازم است اطلاعات واقعی را کشف و جمع‌آوری کنید. شواهد را بسنجید و بر اساس آن تصمیم بگیرید یا راه‌حل پیدا کنید. در این موقع، صرفا پرسیدن سوالاتی مثل «چطور از آن نکته حیاتی غافل شدی؟» یا «چرا این را نگرفتی؟» کافی نیست.

در اینجا به نیست انتزاعی به داستان «مارشال» نگاه بیندازید و در موقعیت‌هایی قرار گرفته که احتمالا همه ما با برخی از آن‌ها مواجه شده‌ایم، لازم به ذکر است که او یک کارآفرین خیالی با الهام از موقعیت‌های واقعیت. مارشال تحلیلگر کسب و کار در یک شرکت مشاوره استراتژیک است و مدت‌هاست چشمش به دنبال فرصتی است که به یک پروژه دگرگونی دیجیتال بپیوندد. پروژه توسط «کلویی» هدایت می‌شود. مارشال می‌داند که اگر بتواند وارد پروژه شود، مسیرش برای ارتقا گرفتن در آینده هموار می‌شود.

او پس از اینکه خبر پروژه را شنید به کلویی ایمیل زد. حالا مدتی گذشته و هیچ خبری از او دریافت نکرده‌ام. در حالی که بقیه هماهنگ‌اش یکی پس از دیگری در پروژه مشغول به کار شده‌اند مارشال نمی‌داند مشکل چیست چون سابقه و تجربه‌اش کاملا با صنعت مشتری مربوطه، هماهنگ است.

چیزی که مارشال نمی‌داند این است که کلویی هنوز بابت عملکرد او در یک پروژه دارویی که با بازسال و با رهبری یک مدیر دیگر اجرا شده بود، نگرانی‌هایی دارد.

چطور حقیقت را کشف کنیم؟

با توجه به موقعیت‌هایی مثل داستان مارشال و تحقیقات‌مان درباره حالیو نحوه بیان سوال برمبنای آن، چند توصیه مبتنی بر شواهد آورده‌ایم که به شما کمک می‌کنند مخاطب را به گفتن حقیقت ترغیب کنید.

۱- پیش از آغاز گفت‌وگو، تحقیق کنید

آمادگی داشتن بسیار مهم است. به‌ویژه قبل از گفت‌وگوهایی که ممکن است تنش‌زا شوند یا مخاطب حالت مقابله‌جویانه به خود بگیرد. هرچه بیشتر آماده باشید، دانستن برای کشف حقیقت بیشتر می‌شود.

ما تحقیقاتی انجام دادیم تا ببینیم کارشناسان برای کشف نقاب‌های مربوط به بیمه از چه روش‌هایی استفاده می‌کنند. بدین منظور با بازپرس‌های ویژه در یک شرکت بزرگ بیمه خودرو گفت‌وگو کردیم. فهمیدیم یکی از عوامل اصلی موفقیت آن‌ها تحقیقات دقیق و کامل بازپرس‌ها پیش از مصاحبه با افراد کلاهبردار بود. آنها پیش از صحبت با مدعیان بیمه، در محله‌ها تحقیق می‌کردند یا شاهدها صحبت می‌کردند، پایگاه‌های داده‌ها را جست‌وجو می‌کردند و مدارک جمع‌آوری می‌کردند. بنابراین وقتی با فرد روبه‌رو گفت‌وگو می‌شدند، تمام اطلاعات لازم را از قبل داشتند و همین، گفت‌وگو را موثرتر می‌کرد.

فرض کنید که می‌خواهید بفهمید چرا مدیرتان شما را از اقدامات در اینجا بهاد مجموعه‌ای از شواهد و موقعیت‌های محکم داشته باشید. این یعنی چه؟ یعنی یک جدول زمانی از دستاوردهای کاریتان تهیه کنید و همزمان، با چند همکار قابل اعتمادتان به صورت خصوصی صحبت کنید تا بفهمید که آیا کار شما از نگاه دیگران، ارزشمند بوده یا خیر. درباره این موارد نیز تحقیق کنید. همکارانتان بعد از چه مدتی ارتقا گرفته‌اند؟ چه مهارت‌هایی داشته‌اند؟ مهارت‌های شما تا چه حد به آنها نزدیک است؟ این روزها واحد شما از نظر منابع مالی و نیاز به نیرو در چه وضعیتی قرار دارد؟

آمادگی دقیق و مبتنی بر واقعیت‌ها نه تنها کمک می‌کند قانع‌کننده‌تر باشید، بلکه گفت‌وگو را به سمت کشف حقیقت سوق می‌دهد.

۲- زمینه‌سازی برای گفت‌وگوی صادقانه

ابتدا زمینه را برای حقیقت و اعتماد فراهم کنید. کار اگاه «جوزف رابنان»، مذاکره‌کننده بحران در فایننشیال میشه، مکالماتش را با این سوال شروع می‌کند: «می‌خواهی با تو صادق باشم؟» با بیانی طرف متقابل تقزیبا همیشه مثبت است و همین، تقطه شروعی برای بنا کردن گفت‌وگوی صادقانه است. ایجاد چنین فضایی در همان ابتدای مکالمه، یکی از مهم‌ترین گام‌ها برای ترغیب مخاطب به برمبرمالسازی حقیقت است.

۳- فضای دوستانه ایجاد کنید

«حسن تفاهم» یا همان فضای دوستانه یعنی ابزار مستقل علاقه و حس مثبت که منجر به ایجاد دوستی می‌شود و در نهایت به ایجاد اعتماد بین طرفین کمک می‌کند. چند راهکار برای ایجاد چنین فضایی از این قرارند صحبت را با لحنی ملایم آغاز کنید و ابتدا به دنبال نقاط مشترک بگردید. از طرف مقابل بخواهید که موضوعات را شفاف توضیح دهد. خودتان نیز توضیح دهید تا نشان دهید که به حرف‌هایش توجه کامل دارید.

احترام بگذارید. وقتی او صحبت می‌کند، دیدگاه او را تایید کنید و کلام او را قطع نکنید. چون این کار ممکن است باعث شود حس کند به او بی‌احترامی شده.

۴- سوالاتان را با دقت مطرح کنید

پس از آن که تعهد خود به صداقت را نشان دادید و ارتباط مثبت برقرار کردید، گام‌بعدی طبق تحقیقات، پرسیدن یک سوال مستقیم است.

سوال مستقیم یعنی پرسشی ساده، واضح و صریح که پاسخ مشخصی می‌طلبد و جای چندانی برای تفسیر یا طفره رفتن باقی نمی‌گذارد. اما نکته مهم این است که نحوه درست این سوال را بپرسید چون یک سوال درست، روی اطلاعاتی که دریافت می‌کنید تاثیر می‌گذارد. اغلب، ما معمولا سوالاتی مطرح می‌کنیم که در یکی از این سه دسته قرار می‌گیرند. سوالات عمومی و کلی، سوالات مستقیم که فرض را بر وجود یک مشکل می‌گذارند و سوالات مستقیم که فرض را بر وضعیت نرمال می‌گذارند.

ما در تحقیقاتمان دریافتیم که سوالات مستقیمی که فرض را بر «وجود مشکل» می‌گذارند، احتمال آن که پاسخ‌دهنده دریافت کند بسیار بیشتر است تا سوالات کلی یا نرمال. به‌علاوه، کسانی که چنین سوالاتی (با فرض بر وجود مشکل) می‌پرسند معمولا از نگاه طرف مقابل، آگاهتر و جسورتر تلقی می‌شوند.

۵- فریبکاری را صادقانه ترک کنید

فریبکاری در اینجا یعنی پنهان کردن حقیقت به نفع خود. تشخیص آن کار آسانی نیست و معمولا برای مخاطب، مزایای کوتاه‌مدتی دارد که باعث می‌شود وسوسه شود اما می‌شود کارهایی کرد که فریب دادنتان برایش سخت شود.

اول، ترتیبی دهید تا گفت‌وگو به صورت حضوری باشد. وقتی با مخاطب روبه‌رو هستید، دروغ گفتن سخت‌تر می‌شود چون شخص مجبور است هم کلامش را و هم احساساتش را کنترل کند. در حالی که دروغ گفتن از راه دور مثلا تلفنی یا از طریق ایمیل راحت‌تر است.

سپس سعی کنید شنار ذهنی طرف مقابل را افزایش دهید. دروغ گفتن نیازمند این است که همزمان به حقیقت و دروغ فکر کنیم و آن را مدیریت کنیم که این خودش باعث افزایش فشار ذهنی می‌شود.

حالا ببینیم این توصیه‌ها در داستان مارشال و کلویی و در عمل چطور به کار می‌آیند

مارشال پیش از آن که سراغ کلویی برود اطلاعات جمع‌آوری کرد. پروژه‌های قبلی‌اش را بررسی کرد و با مدیران و همکاران سابقش صحبت کرد بازخوردهایی که از آنها گرفته بود را مرور کرد و روی این تمرکز کرد که بازخوردها چه تاثیر و کاربردی در پروژه جدید دارند.

سپس درخواست کرد که به جای ایمیل یا جلسه آنلاین، حضوری با کلویی صحبت کند. او گفت‌وگو را با ایجاد اعتماد و صداقت آغاز کرد «کلویی، من به صداقت داشتن معتقد هستم و اگر در پاسخ نیز، صداقت بیشتر خوشحال می‌شوم.» کلویی گفت: «مارشال، صداقت و شفافیت اساس کار من هم هست. بنابراین خوشحالم که در این رابطه هم‌نظر هستیم. اگر چیزی در ذهنت است مشتقم بشنوم و با هم راهی پیدا کنیم.»

مترجم: مریم مرادخانی
منبع: HBR

معاون بازسازی بنیاد مسکن:
بازسازی ۴ هزار واحد آسیب‌دیده حملات جنگ و اسکان موقت به شهرداری منقل شد

معاون امور بازسازی بنیاد مسکن انقلاب اسلامی با تشریح اقدامات بنیاد در آوار‌برداری و برآورد خسارت به اماکن در جنگ ۱۲ روزه با رژیم صهیونیستی گفت: بازسازی و مقاوم‌سازی ۴ هزار واحد آسیب‌دیده حملات جنگ و اسکان موقت به شهرداری منقل شد

به گزارش پیام آشنا، مجید جودی معاون امور بازسازی بنیاد مسکن ۱۶ تیر در برنامه میز اقتصاد با تاکید بر اینکه همکاران بنیاد مسکن از روز اول جنگ همراه با سایر نهادها کارهای ارزیابی را از طریق استقرار ۴ نهاد شروع کردند تا ارزیابی اکثر واحدهای آسیب‌دیده از حملات و تعیین میزان خسارت‌ها خبر داد.

معاون امور بازسازی بنیاد مسکن با تاکید بر اینکه بنیاد مسکن از همان ابتدا بعد از ارزیابی اقدام به تشکیل پرونده کرد و کار آوار برداری را هم در برخی از مناطق آغاز شد گفت: طبق مصوبه دولت مقرر شده است تا از طریق مشارکت مردمی اقدام به پرداخت مستقیم خسارت شود. جودی توضیح داد: روز چهارشنبه هفته گذشته همزمان با برگزاری جلسه هیات دولت کلیات مصوبه و پرداخت یک همت تصویب شد اما در جلسه بعدازظهر چهارشنبه تصمیم عوض شد و کل امور بازسازی در استان تهران به شهرداری واگذار شد.

وی تصریح کرد: بنیاد مسکن، تعاملی امور ارزیابی و پرونده‌های تشکیل شده را به شهرداری منتقل کرده و امور استان‌ها نیز به استانداری منتقل شد. به گفته وی، ارزیابی‌ها حاکی است که ۴ هزار واحد مورد ارزیابی قرار گرفته و از این تعداد ۳ هزار و ۵۰۰ واحد نیازمند تعمیراتی و ۵۰۰ واحد نیازمند بازسازی و نوسازی کامل ارزیابی شدند و تعاملی امور به شهرداری‌ها واگذار شد.

معاون بازسازی بنیاد مسکن ادامه داد: امور مربوط به اسکان اضطراری و اسکان موقت نیز به شهرداری منتقل شد.

جودی با بیان اینکه مالکان واحدهای خسارت دیده به هیچ عنوان نگران نباشند گفت: تعاملی پرونده‌ها و تعاملی مدارک به شهرداری منتقل شده و هیچ مدرکی از بین نرفته است چراکه امور ارزیابی توسط ۱۴۰ ارزیاب که تعدادی از آنها از استان‌های معین وارد شده بود، انجام شده است.

آغاز ثبت‌نام واگذاری تاکسی‌های برقی با تسهیلات یک میلیارد تومانی

رییس کمیته عمران شورای شهر تهران از آغاز ثبت نام واگذاری تاکسی‌های برقی خبر داد.

به گزارش پیام آشنا، محمد آقامیری در تذکر پیش از دستور خود با بیان اینکه واگذاری تاکسی‌های برقی جدید در حال انجام است گفت: شهرداری تهران از مسوولیت اصلی خود غافل نشده و از هفته گذشته واگذاری تاکسی جدید با تسهیلات یک میلیارد و ۲۰۰ میلیون تومانی با بار پرداخت ۲ درصد در حال انجام است.

وی با بیان اینکه شهرداری تهران نیز مبلغ ۳۰۰ میلیون تومان با کمک بانک شهر به رانندگان متقاضی وام می‌دهد گفت: بر این اساس رانندگان تاکسی با مبلغ ۲۰۰ میلیون تومان تاکسی در قالب طرح کلید به کلید تاکسی برقی خود را تحویل می‌گیرند و بعد از ۵ سال باطری های فرسوده لیتیومی نیز تعویض می‌شود. تاکنون ۷۰۰ نفر ثبت نام کردند و ما خدا قوت می‌گوییم.

در ادامه مهدی چمران - رییس شورای شهر تهران نیز با بیان اینکه تاکسی های الکترونیکی این روزها به سامانه ۱۳۳ فعال تر باشند تا مردم را با نرخ مصوب شورا جلبا کنند و مبالغ بالا به مردم تحمیل نشود.

شرایط احراز هویت رانندگان تاکسی‌های اینترنتی باید دقیق‌تر شود

معاون پیشین پلیس راهور فراجا از مسئولان درخواست کرد که برای صدور مجوز فعالیت تاکسی‌های اینترنتی سخت‌گیری‌های لازم را هم‌عنان عنوان مثال تاکسی پلاک کرج نمی‌تواند در تهران یا سایر شهرها فعالیت کند.

جهانی باشاره به اینکه شرایط احراز هویت رانندگان تاکسی‌های اینترنتی نیز باید دقیق‌تر شود افزود: راننده و مالک خودرو باید یک نفر باشند، آدرس فرد کاملا مشخص باشد و راننده فقط باید در شهر پلاک شده فعالیت کند.

معاون پیشین پلیس راهور فراجا ادامه داد: بعد از شروع فعالیت نیز، همانطور که چند وقت یک بار رانندگان تاکسی‌های کلاس‌های آموزشی و توجیهی دارند، رانندگان تاکسی اینترنتی نیز نباید به حال خود رها شوند بلکه باید در طول فعالیت خود در راستای افزایش ویژگی‌های شخصیتی خود قدام کنند و در کلاس‌های مربوطه شرکت کنند.

جهانی با اشاره به لزوم نظارت بر فعالیت رانندگان، گفت: این تاکسی‌ها نیز باید دائما در رصد و پایش سازمان‌های امنیتی و انتظامی قرار گیرند و رانندگان بدانند که تحت نظر هستند تا دست از پا خطا نکنند. وی درباره نکاتی که استفاده کنندگان از تاکسی‌های اینترنتی باید بدانند، افزود: مسافران باید مشخصات خودرو، مالک و پلاک را با اطلاعات روی اپلیکیشن خود مقایسه کنند و در صورت مغایرت، سفر خود را لغو کنند.

معاون پیشین پلیس راهور فراجا ادامه داد: همچنین مسافران تهرانی باید بدانند که خودروهای سریال پلاک ۱۰،۲۰،۳۰،۴۰،۵۰،۶۰، ۱۱،۲۲،۳۳،۴۴،۵۵،۶۶،۷۷،۸۸،۹۹ پلاک‌های تهران هستند و سایر شماره‌ها برای شهرستان‌های دیگر هستند که مردم می‌توانند این سفرها را نیز لغو کنند و این مسئله را با پشتیبان این شرکت‌ها در میان بگذارند.

جهانی به مسافران تاکسی‌های اینترنتی توصیه کرد که به هیچ وجه با رانندگان تاکسی‌های اینترنتی صحبت نکنید و اطلاعات شخصی خود را با آنها به اشتراک نگذارید زیرا این صحبت‌ها ممکن است به درگیری، سوء استفاده و شرارت ختم شود.

وی افزود: همچنین ما باید به فرزندان خود بیاموزیم که هیچ دلیلی وجود ندارد که با این افراد صحبت کنند و صحبت درباره مقصد و شرایط راه کافی است.

معاون پیشین پلیس راهور فراجا گفت: اگر در تخلف راهنمایی و رانندگی نیز توصیه می‌کنیم به پشتیبان اطلاع دهید. همچنین ایرانوپما نیز باید با این رانندگان برخورد جدی انجام دهند.

وی با اشاره به اینکه اتوبوس‌های بین شهری سامانه نظارتی دارند اظهار کرد: سامانه «سپهتن» در اتوبوس‌های بین شهری فعال است و مسافران در صورت مشاهده هر گونه موارد غیرقانونی اعم از تخلف یا مزاحمت و غیره می‌توانند با این سامانه ارتباط برقرار کنند.

جهانی افزود: بر همین اساس تاکسی‌های اینترنتی نیز می‌توانند با سامانه‌های هوشمند بر رفتار رانندگان خود نظارت کنند و این سامانه‌ها باید به سازمان های مختلف مثل پلیس متصل باشند تا در صورت نیاز اندارسانی انجام شود.

درس‌های شهرسازی از جنگ ۱۲ روزه

تاب‌آوری، بیش از آنکه مفهومی فنی یا اجرایی باشد، تجلی یک نگرش تمدنی به نسبت انسان و بحران است؛ نسبتی که جوامع با تصوری از آینده‌ای برقرار می‌کنند که در آن عموراه سایه‌ای از احتمال فشارهای مضاف غیرقابل پیش‌بینی حضور دارد. تاب‌آوری و افزایش آن در حوزه شهری هم وابسته به‌خصوصیات فرهنگی جوامع و هم وابسته به کالبد و تجهیزات شهری است.

در دهه‌های گذشته، بحث ایمنی ساختمان و برنامه‌ریزی شهری در ایران عمدتا در نگاه‌های محدودی به الزامات مهندسی و ضوابط حقوقی تعریف می‌شد. امروز، پس از افزایش بحران‌های نظامی نسبت به بحران‌های پیشین اقلیمی، اقتصادی و فرهنگی، بازاندیشی برخی تصمیم‌های قبلی اتخاذ شده در مباحث معماری و شهرسازی، ضروری به نظر می‌رسد. تهران، به‌عنوان نمونه‌ای برجسته از کلان‌شهرهای ایران، در روزهای اخیر با تنش‌هایی مواجه شد که فارغ از نمایان شدن ارزش‌های فرهنگی و انسانی مردمانش در هم‌پستگی ملی، بوته آزمایشی برای ظرفیت نظام فنی و مهندسی و مدیریتی کشور در مقابل حوادث بود.

این تجربه به ما آموخت که شهر، در هر دو سطح خرد و کلان، در برخی از این چنینی چگونه واکنش نشان می‌دهد و اگر آن واکنش‌ها که در واقع چون پدافندهای معمارانه و شهرسازانه هستند را به دیده تدبیر ببینیم، می‌توانند تجربه‌ای آموزنده برای اتخاذ راهبردهای آتی باشند. تجربه‌ای که بر لزوم پیک رویکرد جامع و پیش‌نگرانه در برنامه‌ریزی شهری و مدیریت بحران تاکید دارد، مانند آنچه در شهرهایی چون کهنه‌اک در دانمارک شاهد هستیم که با تبدیل خیابان‌ها به «خیابان‌های اقلیمی» و استفاده از زیرساخت‌های سبز و آبی، نه تنها به زیبایی شهر افزوده‌اند بلکه ظرفیت جذب آب باران و مقابله با سیلاب‌های شهری را به طور چشمگیری افزایش داده‌اند. این رویکردها نشان می‌دهند که تاب‌آوری تنها به معنای ساختارهای سخت‌افزاری نیست، بلکه شامل راه‌حل‌های نوآورانه و چندمنظوره می‌شود که زندگی روزمره شهروندان را نیز بهبود می‌بخشد.

در جنگ ۱۲ روزه موضوع استفاده از پارکینگ‌های زیرزمینی مجتمع‌های مسکونی و تجاری به‌عنوان پناهگاه آنهم در برابر حملات موشکی مطرح شد. اما این ایده بی‌آنکه در بستری فانونی، فنی و اجرایی جای گیرد، صرفا یک آرزوی مطلوب باقی می‌ماند. از میان آنبوه ساختمان‌ها خیابان‌ها، پارک‌ها و مجتمع‌ها، بعندرت می‌توان فضایی را یافت که از پیش، برای لحظه بحرانی این‌چنینی یا حتی پیش‌بینی پذیرتر طراحی شده باشد.

در عمل آنچه مردم می‌بینند این است که پناهگاهی در دسترس نیست. سازوکار مشخصی برای اسکان موقت برای جمعیتی که با بحران‌های مختلف روبه‌رو هستند، پیش‌بینی نشده است. حتی در سطح تدبیر، ابهامی بنیادین وجود دارد؛ هیچ‌کس به‌درستی نمی‌داند که در لحظه خطر، نقطه امن متناسب با بحران، خانواده کجاست، و این ناآگاهی، خود خطرناک‌ترین شکل بحران و تشدید آن است. در حالی که در بسیاری از کشورها، به‌ویژه آنهایی که تجربه جنگ داشته‌اند مثل کره‌جنوبی یا بلاروس، طراحی مکرر مانند سوئیس، خوانین سفت و سختی برای ساخت پناهگاه‌های چندمنظوره وجود دارد.

در سوئیس، بیش از ۹۰ درصد جمعیت به پناهگاه‌های زیرزمینی دسترسی دارند که در زمان صلح به عنوان پارکینگ، انبار یا حتی مراکز تفریحی استفاده می‌شوند. اما با تجهیزات کامل تهویه، آب، و امکانات اولیه برای مواقع اضطراری طراحی شده‌اند. این نشان می‌دهد که با برنامه‌ریزی و الزام قانونی، می‌توان از فضاهای موجود بهره‌برداری دوگانه (یا چندگانه) کرد. آیا تاکنون آیین‌نامه‌ای تشویقی نگاشته شده که سازنده یا بهره‌بردار را موظف کند بخشی از ظرفیت فضاهای شهری را به‌عنوان پناهگاه بحران تجهیز کند؟ آیا تهویه مناسب، ذخیره آب، دسترسی امن، امکانات اولیه و سازوکار بهره‌برداری عمومی از آنها پیش‌بینی شده است؟ اگر چنین آیین‌نامه‌هایی وجود دارند موانع اجرایی‌سازی آن کدام است؟ این کمبودها شکاف عمیق در آمادگی ما در برابر بحران‌ها را نشان می‌دهد.

فارغ از تلاش‌های بسیار ارزشمند افراد و به‌خصوص دستگاه‌های خدمتگزار، آنچه تأسف‌برانگیز بوده است، نه فقدان منابع یا حتی قوانین، که فقدان اندیشه‌ای پیش‌نگرانه در ساخت تصمیم‌گیری در شرایط بحرانی است. هیچ شهری را نمی‌توان تنها در زمان بحران این‌چنینی ساخت. تاب‌آوری، نتیجه فرآیندی تدریجی است. ثمره یک حافظه تاریخی است که از بحران‌های پیشین آموخته باشد. اما در ایران، ما حافظه بحرانی منسجم و کارآمدی نداریم که در روزهای مشابه موثر واقع شود. این فقدان حافظه نهادی باعث می‌شود که هر بار با بحران جدیدی مواجه می‌شویم، از نقطه صفر شروع کرده و درس‌های گذشته به خوبی منتقل و پیاده‌سازی نشوند.

در مقابل، شهرهایی مانند مالمو در سوئد پس از تجربه سیلاب‌های گذشته، سیستم‌های مدیریت آب باران مبتنی بر طبیعت را توسعه داده‌اند که شامل کانال‌های روباز، آبگیرها و پشت‌بام‌های سبز می‌شود و به شهر امکان کنترل سیلاب و بازیابی سریع‌تر را می‌دهد. همچنین، رویکرد کالیفرنیا در آموزش و آمادگی برای زلزله با برنامه‌هایی مانند «The Great California ShakeOut» که میلیون‌ها نفر را در تمرینات شبیه‌سازی زلزله شرکت می‌دهد، نمونه‌ای از ایجاد «حافظه بحرانی» در سطح جامعه است. این تجربیات نشان می‌دهند که اندیشه پیش‌نگرانه و تمرین مستمر، عنصر کلیدی در ساخت شهرهای تاب‌آور است.

راهکار پیشنهادی به طور خلاصه، لزوم پژوهش مستمر و مستندسازی در حوزه حکمرانی و سیاستگذاری است که به طور ساختاری باید در مراکزی مشابه اتاق فکر در تمام دستگاه‌های راهبردی پیش‌برنده امور جاری انجام گیرد و در زمان بحران به عنوان اتاق جنگ عمل کنند؛ تا هم به تولید دانش منجر شود و هم به تصمیم‌گیری‌های مبتنی بر تجربه و تحلیل کمک کند و چرخه یادگیری از بحران‌ها را تکمیل کند. این ضروری‌ترین گامی است که متاسفانه در عمل فاصله بسیاری تا آن وجود دارد. در گام‌های عملیاتی برای تحقق یک نظام تاب‌آوری، تدوین آیین‌نامه‌های جامع و تشویقی ضروری است تا سازندگان و بهره‌برداران به تجهیز فضاهای موجود برای کاربرد دوگانه (روزمره و بحران) ترغیب شوند. آیین‌نامه‌هایی که استانداردهای تهویه، ذخیره آب، دسترسی امن و امکانات اولیه را در برگیرد.

تجربه سنگاپور در برنامه‌ریزی شهری، نمونه‌ای موفق از ادغام تاب‌آوری در توسعه شهری است؛ این شهر با سرمایه‌گذاری در زیرساخت‌های هوشمند، مدیریت منابع آبی و فضاهای سبز، توانسته است در برابر چالش‌های اقلیمی و زیست‌محیطی مقاومت بالایی از خود نشان دهد. همچنین، ایجاد یک بانک اطلاعاتی جامع و قابل دسترس برای عموم از فضاهای امن و پناهگاه‌های احتمالی در سطح شهر اهمیت بالایی دارد، کاری که در بسیاری از شهرهای ژاپن پس از تجربه زلزله‌های مکرر انجام شده است. آموزش و آگاهسازی مستمر و موثر برای عموم مردم در مورد نحوه واکنش در زمان بحران، نقاط امن و راه‌های ارتباطی اضطراری از طریق رسانه‌ها، مدارس و نهادهای محلی نیز حیاتی است. مانند برنامه‌های ملی آگاهسازی که در نیوزلند پس از زلزله کرایست‌چرچ به اجرا درآمدند.

توسعه و تجهیز مراکز مدیریت بحران با آخرین تکنولوژی‌ها و تجهیزات ارتباطی و نظارتی، برای پردازش سریع اطلاعات و اتخاذ تصمیمات متقنی در زمان وقوع حوادث، باید در اولویت قرار گیرد. تجربه‌ای که در شهر نیویورک پس از توفان سندی منجر به سرمایه‌گذاری‌های گسترده‌در سامانه‌های هشدار سریع و مراکز عملیات اضطراری شد. علاوه‌بر این، بازنگری در طرح‌های جامع و تفصیلی شهری با رویکرد تاب‌آوری، از جمله در نظر گرفتن فضاهای باز کافی، شبکه‌های ارتباطی جایگزین و مناطق امن در برابر بلایای طبیعی و انسان‌ساز، گامی اساسی است. تضمین مشارکت فعال بخش خصوصی و جامعه مدنی در برنامه‌ریزی و اجرای پروژه‌های تاب‌آوری، به همراه سرمایه‌گذاری در فناوری‌های نوین مانند هوش مصنوعی و توسعه سامانه‌های اطلاعاتی نظیر سامانه اطلاعات مکانی (GIS)، سامانه جامع مدلسازی ساختمانی در سطح شهری برای پیش‌بینی بحران‌ها، مدیریت منابع و ارتباطات اضطراری، می‌تواند به شکل‌گیری یک سیستم جامع و کارآمد کمک کند.

در نهایت، دستیابی به تاب‌آوری واقعی مستلزم تغییر نگرشی عمیق از یک رویکرد واکنشی به یک رویکرد پیش‌بینی‌کننده و پیش‌دستانه‌ای که برآمده از ریشه‌های تاریخی تمدنی است. تاب‌آوری اگرچه در ادبیات تخصصی واژه‌ای است که به بقا توسط حفظ شرایط اشاره می‌کند اما آنچه خاص فرهنگ ایرانی است بقا به وسیله انعطاف و انعطاف‌پذیری فرهنگی است. پس در شرایط پیش آمده بازنگری به میزان تاب‌آوری شهری در ایران، استعارهای برای تغییر وضعیت موجود در عین استدامت هویت ملی است. این تغییر نه تنها به معنای تقویت زیرساخت‌های فیزیکی است، بلکه نیازمند بازسازی حافظه نهادی و توسعه اندیشه استراتژیک در حوزه حکمرانی و سیاستگذاری است. باید از هر بحران پیش آمده علاوه بر درس‌هایی که در زمینه تقویت انسجام ملی گرفته‌ایم، به عنوان فرصتی برای یادگیری و بهبود استفاده کنیم تا بتوانیم شهرهایی بسازیم که نه تنها در برابر بحران مقاوم باشند، بلکه توانایی بازسازی و شکوفایی پس از آن نیز وجود داشته باشد.

هوشنگ فروغمند عراقی
کارشناس حوزه مسکن و شهرسازی

دیدگاه

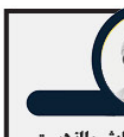

مینیمالیسم دیگر معنایش را از دست داده است

دبورا پرک

آثار من میتیمال توصیف شده {اما} احساس می‌کنم که واژه مینیمالیسم معنایش را از دست داده است. در دهه‌های ۱۹۸۰ و ۹۰، مینیمالیسم معنای افراطی‌تری داشت. طرح‌هایی مثل فروشگاه کالکشن‌های کالوین کلاین در خیابان مدیسون متهتن اثر جال پلوسین یا گالری وایت کیوب در لندن اثر کلاودیو سیلوسترین تجسم مینیمالیسم بودند. من دیگر کاملاً نمی‌دانم معنای این واژه چیست. دیگر تعریف آشکاری از آن وجود ندارد.

{...} من می‌خواهم {در طرح‌هایم} ردی از فرایند ساخت را آشکار کنم. به این ترتیب من خودم را مینیمالیست نمی‌نامم. واژگان دیگر {برای توصیف کار من}: «موجودکننده» و «حسابی چالش‌برانگیز» خواهد بود. اینه این است: دیدانگاه کن. و بیندیش. (در گفتوگو با Vladimir Belogolovsky، منتقد، شده در وبسایت مجلهٔ AZURE، سال ۲۰۲۲)

منبع: گفتار

محیط زیست

چرا هوای تهران آلوده شده است؟

مدیرعامل شرکت کنترل کیفیت هوای تهران گفت: وزش باد شدید و فعال شدن کانون‌های گرد و خاک در اطراف تهران و استان‌های همجوار موجب شکل‌گیری توده گرد و خاک و افزایش غلظت ذرات معلق کوچک‌تر از ۱۰ میکرون شده است.

به گزارش پیام آشنا به نقل از ایسنا، فاطمه کریمی درباره متئارولوژگردهای پایتخت اظهارکرد: وزش باد شدید، فعال شدن کانون‌های گرد و خاک در اطراف تهران و استان‌های همجوار موجب شکل‌گیری توده گرد و خاک و افزایش غلظت ذرات معلق کوچک‌تر از ۱۰ میکرون به‌ویژه در ایستگاه‌های جنوب و جنوب شرقی شهر تهران شده است.

وی ادامه داد: تغییرات اقلیمی در بسیاری از نقاط دنیا منجر به خسارات فراوان و جدی به محیط زیست و شهرها شده است. ایران به دلیل واقع شدن در محدوده جغرافیایی که عمدتا بارش و منابع آبی محدودتری دارد، با شدت بیشتری از این پدیده متاثر شده است. در شرایط فعلی، اغلب نقاط کشور از جمله مناطق جنوب، جنوب غرب و بخش‌های وسیعی از مناطق شرقی و نواحی مرکزی نظیر استان‌های تهران، قم و البرز درگیر پدیده گردوغبار شده‌اند.

مدیرعامل شرکت کنترل کیفیت هوای تهران در پاسخ به این پرسش که شهرداری چه اقداماتی می‌تواند برای کاهش و کنترل گرد و غبار انجام بدهد، خاطرنشان کرد: هجوم ریزگردها در شهر، استانی و فرامرزی در فصول گرم سال که عمدتا شامل ذرات معلق با قطر کمتر از ۱۰ میکرون است، ناشی از تغییرات اقلیمی است که طی سال‌های گذشته علاوه بر کم‌آبی و خشکسالی منجر به تشکیل کانون‌های توده گرد و غبار است. با توجه به مقیاس وسیع و متعلقاتی این پدیده می‌توان به راهکارهای ملی و متعلقاتی نظیر احیای رودخانه‌ها تالاب‌ها و جلوگیری از خشک شدن آن‌ها، مشارکت متعلقاتی با کشورهای همسایه برای مقابله با کانون‌های فرامرزی ریزگردها و تثبیت شن‌های روان اشاره کرد.

بر اساس اعلام سایت شهر کریمی همچنین گفت: توسعه پوشش گیاهی متناسب کاشت گیاهان مقاوم، ایجاد کمربند سبز در اطراف شهرهای اثوند، مدیریت صحیح آب، جلوگیری از حفر چاه‌های غیرمجاز و کنترل ساختوسازهای غیراصولی در اطراف تهران از جمله راهکارهای میان‌مدت و درازمدت به شمار می‌آید.